

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation)
FRANK SAKSER, President,
VICTOR VALJAVEC, Secretary,
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
"pol leta" \$3.00
"pol leta za mesto New York" 1.50
"pol leta za mesto New York" 2.00
"pol leta za mesto New York" 2.50
"pol leta za mesto New York" 2.50
"pol leta za mesto New York" 2.50
"pol leta za mesto New York" 2.50
"pol leta za mesto New York" 2.50

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
vzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
vračajo.
Denar naj se blagovoli pošilja po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
bivališče naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
zov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4087 Cortlandt.

20. IX.

Vsa Slovenija ostran Atlantika, a
z njo zajedno tudi oni Slovenci, kte-
rim rodna gruda ni zamogla dati
kruha, in ki so se vsled tega morali
podati tostran oceana v veliko in svo-
bodno našo republiko, obhajajo danes
obletnico jednega izmed najžalostnej-
ših dni svoje novejša zgodovine. Mi-
nolno je namreč leto dni, odkar je v
sreči Slovenije podvijana nemško-av-
strijska soldateska brez najmanjšega
povoda morila in streljala nedolžne
Slovence, oziroma člane onega nara-
da, ki je moral tekom stoletij v Av-
striji živati in prenašati največje
krivice ter poleg tega plačevati svo-
jim tlačiteljem še denarni in krvni
davek.

Danes leto, ko so mirni Slovenci
v Ljubljani protestirali proti nezadi-
šnim krivicam, koje so se jim go-
dile in se jim še gode v slovenskih
deželah, kjer jih vlada s pomočjo
nemških pritopenec na vse mogoče
načine zatira, ne da bi jim dovolila
saj drobitino pravice, avstrijska
vlada ni vedela ukreniti kaj drugega,
nego da je nad množico poslala po-
divljano nemško, skrajno slabo disci-
plinirano vojaštvo, katero je potem stre-
ljalo na ljudi na ulicah, kakor se to
dogaja le v kaki državi, koja je da-
leč za kulturnim razvojem sedanjo-
sti. Tako sta na ulicah izkpravili
naši narodni žrtvi Lander in Ada-
mič, dočim so mnogo ranjenec od-
peljali v bolnico, kjer so jim sicer
ohranili življenje, dočim so skoraj za
vsako delo nesposobni.

Ni naš namen se enkrat opisovati
vse tedanje dogodke, kateri so napra-
vili med Slovenci in Avstrijo globok
propad, vendar naj pa izrazimo tem
potom svoje popolno prepričanje, da
so zgoraj navedeni dogodki že tekom
leta obrodili dokaj lepega sadu na
narodnem polju, posebno pa še med
ameriški Slovenci. Narodna zavest
se je med našimi tukajšnjimi rojaki
podvojila, vsakdo se čuti sedaj pred
vsem Slovenci, in natočevanju, koja
smo morali preje leto za letom po-
slušati, da smo "Avstrijanci", so se-
daj skoraj popolnoma utihnila —
kajti nihče med nami ni več ponosen
na to, da prihaja iz Avstrije, pač se
pa vsako radostno ponaša s tem, da
se zajedno z ameriški Čehi, Slova-
ki, Srbi, Hrvati in drugimi Slovani
nahaja v protiaustrijskih vrstah. In
ako pomislimo, kako velikanske in
nepregledne so te slovenske vrste v
Ameriki, kako jih znajo uvaževati
ameriški odločilni krogi, in končno
ako se uvažujemo, da so ti krogi tu-
di po vseh evropskih državah brez
izjeme izredno spoštovani, potem za-
moremo z zadovoljstvom danes ob ob-
letnici klauja v Ljubljani zabilježiti,
da je morala Avstrija vsako kapljico
mučeniške Lunde in Adamičeve
krvi plačati z izgubo velikega dela
svojega nekdanjega ugleda v ino-
zemstvu. — To je naše zadoščenje v Ame-
riki, a to zadoščenje pošiljamo danes
rojakom ostran Atlantika v dar, da
ga uvažujejo ob grobu naših muče-
nikov.

Nekaka žalost nas pa navdaja, ko
čitamo starokrajne časopise, koje
je sedaj ob obletnici krvavih dogod-
kov v Ljubljani dočela drugačno, ka-
kor je bilo prve dneve po onem ža-
lostnem odlikovanju avstrijskega vo-
jaštva. Tedaj se je strankarski fa-
natizem, unaknil narodnemu žutu;

vse strankarske (despotat) nesmisel-
ne) strasti napravile mesto nara-
dnemu zalovanju, kajti ves narod je
prolival solze nad nedolžnimi žrtvi-
mi. — Le nekdo se je drznil, da je
žalil ves naš narod v njegovej naj-
večji žalosti, — in ta ni bil nihče
drugi, nego — — — slovenski (!!!)
škof slovenskega mesta Ljubljane —
Anton Bonaventura Jeglič. Bonaven-
tura je bil prvi, ki je izrazil svoje
sožalje — toda ne krvavečemu naše-
mu narodu, pač pa oni avstrijski vla-
di, ktera je poslala svoje nemško po-
divljano vojaštvo na naše ljudi. S tem
je pokazal v dovoljni luči svoje la-
kajstvo in popolno odvisnost od vja-
de, ker inace bi ga bilo gotovo sram
zatajiti in sramotiti oni narod, h kte-
remu, na žalost vseh Slovencev, tu
on pripada. In po njegovem lakaj-
skem navodilu moral je potem škofov
"list" prijeti zopet s starim strank-
arskim prepričkom, kateri je sedaj ob
obletnici onih dogodkov dosegel že
skrajnost svojega fanatizma, kajti
škof je poskrbel za to, da so se na-
rodne koristi morali umakniti nara-
dni škodi, kajti le na ta način se je
zamožgal prikupiti vladi.

Kako zadovoljno bi imel sloven-
ski narod, ako bi sedaj ob žalostni ob-
letnici zamogel z Bonaventuro obra-
čunati na tako temeljit način, kakor
so obračunali ameriški Slovenci te-
daj, ko je naznanil, da namerava pri-
ti tudi k nam ustvarjati prepire in
nabirati ameriške dolarje za svoje
nepotrebne zavode! Toda to se še
ni doseglo, dasiravno postajajo tudi
v stari domovini vrste onih, ki spo-
znajajo izdajstvo našega naroda in
njegovo stranko, vedno večje, tako,
da zamoremo upati, da ne bomo do-
bivali mnogo obletnic, ko pride
končno tudi na Slovenskem do teme-
ljitega obračuna.

Toda kljub vsem izdajcem v stari
domovini so tudi tam dosegli lepe
uspehe v tem letu. Ljubljana in z
njo zajedno vsa Kranjska je postala
namah slovenska; nemški pritopenec
koje je Avstrija pošiljala že stoletja
v slovenske dežele, so pričeli odhajati
in narodna zavest se je tudi tam po-
dvojila.

Ako ne uvažujemo žalostne vloge,
kteroj je med ameriški Slovenci gle-
de umorstva Lunda in Adamiča igral
"slovenski" list Proletarec v Chica-
go, oziroma ona pečica ljudi, ktera
se zbirajo krog imenovane ravahol-
ske mlake, potem zamoremo danes
vsi ameriški Slovenci brez izjeme me-
rodajnim krogom našega naroda ostran
oceana predlagati, da se 20.
september proglasi za naš narodni
praznik, kajti to bi bil našim žrtvam
večji spomenik, nego bode oni, koje-
ga postavijo na grob umorjenca in
vsi ameriški Slovenci brez izjeme
za ktereja smo tudi ameriški Sloven-
ci po svoje prispevali. V uverjenju,
da bodo na Slovenskem uvaževali tu-
di želje ameriških Slovencev, kliče-
mo danes tudi Slovenci tostran At-
lantika našima mučeničkom:

VJEČNAJA PAMJAT!

Za želodec.

Londonski "Times" so objavili te
dni uvodni članek, v katerem se na
dolgo in široko bavijo z našim gospo-
darskim in poljedelskim položajem.
Tako se v tem članku med drugim
trdi, da bode prišel čas, ko bode Zje-
dinjene države prisiljene žito in mo-
ko uvažati iz inozemstva, mesto da bi
to blago, kakor sedaj, izvažale v ino-
zemske dežele. Nadalje se v tem
članku tudi trdi, da je v Ameriki,
oziroma v Zjedinjenih državah postal
že sedaj položaj tak, da bode v naj-
krajšem času potreba klavno živino
dovajati iz inozemskih, pred vsemi pa
iz jugoameriških krajev.

V kolikor pride žito, oziroma mo-
ka v poštev, se bode to morda v ne-
dolglednem času zgodilo in v tem ima
imenovani časopis prav. Vendar pa
moramo uvaževati, da je pri nas še
več generacij imelo dovolj kruha, o-
ziroma še toliko, da se bode od nas
tudi v dobi kasnejših generacij izva-
žalo žito. Toda pri nas se zemljišča
zanemarijajo; na zemljiških se nam-
reč ne more tako prijetno živeti in
tudi ni mogoče tako hitro ogrejeti,
kakor pri trgovini in obrti. Privlač-
na sila, koja je lastna vsem našim
velikim mestim, je kriva za to, da po-
stajajo poljedelske delavne moči ved-
no dražje. In tako ostane količina
pridelka žita vedno jednaka, dočim
se prebivalstvo hitro množi, oziroma
še hitreje, kakor napreduje blagosta-
nje našega splošnega prebivalstva.
Kljub vsemu temu je pa naš sedanji
poljedelski položaj še vedno tak, da
nam saj za jedno generacijo ne bode
treba uvažati žita in moke. Čim več
se bode žita potrebovalo, tem bolj
bode cene napredovale (tega nam,
žalno veš, treba pričakovati) in na-

ravna posledica temu bode, da se bo
pri nas še več zemljišča obdelalo.
Kar se pa tiče pomanjkanja mesa,
naj pa kar na kratko povemo, da na-
tako pomanjkanje ni verjetno, dokler
je mesarskomo trstu mogoče svoje
izdelke izvažati v vse dežele na sve-
tu. Že večkrat smo v Glasu Naroda
na tem mestu poudarjali, da je po-
manjkanje mesa v Zjedinjenih drža-
vah umetno, kajti trust za meso, ozi-
roma organizacija par mesarjev zna
dobro špekulirati z — ljudsko lakoto.
Nikakor pa ne bode dolgo, ko se bo
ljudstvo samo pričelo baviti s tem
vprašanjem in nikakor se ne motimo,
če trdimo, da ljudstvo tedaj ne bode
rabilo rokovic. Takozvano želočno
vprašanje bode tudi pri nas postalo
prej ali slej glavno vprašanje.

Pomanjkanje mesa bi se dalo takoj
odstraniti, seveda le s pomočjo skraj-
no radikalnega sredstva: z začasnou
prepovedjo izvoza mesnih produktov.

Študent Nace in njegova Anka.

Žalostna zgodba iz šenttroške fare.

Spisal H. H. Novakov.

I.

Hm... šentraj te, pa res: Županov
Nace se ženi... Da, da, Županov Na-
ce, oni sloki, sanjavi študent, oni u-
metnik-poet, ki ima tako dolge lase
in črno umetniško zavojljano krava-
ti. Hm, hm... Županov Nace se ženi-
ti... Čuj, kako skrivnostno si šepet-
tajo dekleta pod večer pri vodnjaku,
kako nevoščljivo in prezirljivo go-
vorijo žene pri ognjišču: "Županov
Nace se ženi... Županov Nace se že-
ni..." Hej, pa tudi zvonovi so iz-
vedeli že za to novico, in kose, ki se
blišče po travnikih!... Čuj, kako
brni v zvoniku, kako klenka v polju:
"Županov Nace se ženi... Županov
Nace se ženi..." In res je: Župa-
nov Nace se ženi... Ej, kje pa stan-
uje njegova izvoljenka, ona srečna
njegova izvoljenka?!... Le ozrimo se
malko po vasi, tja na konec vasi in
še nižje od konca — kaj se sveti tam
med zelenjem?! Ej, to je pa lepa,
to je ona prijazna hišica stare-
ga Boba, vsa bela, kakor posuta z na-
novo padlim snegom, z zelenimi oken-
ci, in na okenih nageljčki, tako vab-
ljivi in žareči... Tukaj je toraj dom
tvoje izvoljenke, Nace?!... Hm...
lej domek, prav res lep... Toda tvo-
ja nevestica, Nace?!... Kje se po-
mujja toliko časa?!... Kaj je pri
kravcih v hlevčku, ki se beli pri hi-
šici, ali kramlja pri sosedki, zgovor-
ni Marički, ali žanje na polju, na
glavi z rdečo ruto in visoko zaviha-
nih rokavcev?!... Kje je tvoja izvo-
ljenka, Nace?!... O — glej jo, glej
jo, tam prihaja, o — pa kako je lep-
čkana ta tvoja nevestica, kako je
žarjajo ličeca v zarji zahajajočega
solca, kako lepo jej padajo bujni ko-
dri po visokem čelu, kako se jej sve-
tijo oči, kako beli zobki — o, kako...
Ta je toraj tvoja nevestica, Nace?!...
Ej, res lepa nevestica, prav res...
Pa bosa je danes, in kratko krilec
ima, in srp drži v roki; na glavi pa
ima rdečo ruto, ej, to sladko rdečo
ruto, ki se ziblje na rahlo med žitom
kakor mak, ej, veste, kakor mak...
O, res lepa nevestica... Hm — in
tam komaj deset stopinj za njo?!...
Ej, to je pa njen očka, stari Bob. Star
je že stari Bob, star: razoranu mu je
čelo in globoko upognjen je njegov
hrbet... Počasi stopa za hčerko, v
ustih dolgo pipico, toda njegovo čelo
ni mračno, njegove oči niso žalost-
ne... Še posmilajo se prešerno in
svatovski, ko se zagledavajo v ru-
dečo ruto, ki se ziblje pred njim, v
rožnati obrazek, ki se smehlja ves
mlad in nežen, ko se zdrznejo ob pes-
mi, ki se razliva čez polje:

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

— — —

raj, sliši; Jurček!... Kliča!... je An-
ka pastirja, in Jurček, ki je imel zelo
rad pogače, je hitro prišel iz hlevčka.
"Le, le, Jurček...", smehljaj se
je stari Bob in si prižgal pipico. —
"Veš, Anka, te ima zelo rada, Jur-
ček; še za moža bi te vzela; ako bi
jih imel kaj več pod klobukom, veš,
Jurček..." veselo se je smehljaj očka
in se laudomšno ozrl na Anko.
"Eh, očka, vi pa vedno radi šale
zbičate... Pojdi, Jurček, pojdi: vi-
del boš, kako dobre pogače zna peči
Anka!" je prišla Anka pastirčka za
roko in ga odvedla v kuhinjo.

"Ej, Anka, čakaj no: nekaj zelo
važnega ti imam povedati!" in res-
nim obrazom se je postavil Jurček
pred Anko. "Veš, ko sem se danes
tako sam s seboj, veselo živčujem za
kravci, vračal s paše, me je povle-
kel nekdo — veš, ravno tam pod o-
gradami, pod onim starih orehom,
kjer je gnezdil lani ščinkovec — za
rokav. Hitro sem se obrnil in —
glej ga zlomka — kdo misliš da je
bil?!... A?!... Veš, oni študent..."
"Pst! pst! Jurček, ne tako glas-
no... Glej, očka pred hišo in lahko
bi vse slišali... in potem?!... O —
kaj potem?!..." se je ozrla plaho Anka
skozi okence in žalosten je bil njen
obraz.

"O, saj res, Anka, očka ležijo pred
hišo na klopi in lahko bi vse sliš-
ali... No, veš kaj?... pa ti povem
prav potihoma!" stisnil se je Jurček
k Anki in jej pravil šepetaje: "Veš,
Anka, bil je oni študent... čakaj,
kako mu že deajo?... Da, da, veš, oni
Županov Nace, oni, ki ima tako dolge
lase in tako lepo kravato. Pa me je
ustavil, veš, ta Županov Nace, in mi
rekel, prav res, da mi je rekel: Jur-
ček, pozdravi Anko in reci jej, da se
vidiva nočoj, veš, Jurček?!... Na, to
bo pa za-te, da si kupiš piškal, ker
vem, da si priden. — Prav tako mi
je rekel, Anka, stisnil mi je v roko
groš in nato odšel po stezi v polje."

"Na, na pogače, Jurček, ker si ta-
ko priden... Toda tega ne pravi ni-
komur, veš, Jurček!" je dala Anka
pastirčku kos pogače in ga pobožala
po liču.

"Nikomur ne bom pravil tega, An-
ka, ker vem, da so jeziki zelo hudob-
ni!" je resno govoril Jurček in spral
pogačo v žep.

"Tako, vidiš, je prav, Jurček...
na, tukaj še kos pogače!" in dala mu
je še kos pogače.

"Hm, hm... šentrajte, no... to je
pa res preklicana stvar... Ali nisem
pravil že prej: še za moža bi ga vzela...
Ej, kako lep parček!" veselo
se je smehljaj očka med vrati, in An-
ka in Jurček je bilo sram.

"Z Bogom, Anka! Hvala za po-
gačo, očka... Veste, jutri
pa ne bom gnil na pašo, ker je nede-
lja... Z Bogom!" In Jurček je po-
dal Anki in očku roko v pozdrav.

"Že prav, Jurček, že prav... Pa
pridi malce v snubo k nam jutri, ker
je nedelja, ej, Jurček, veš, pa glej,
da ne zabiš!" in veselo se je smeh-
ljaj očka.

Odšel je Jurček in veselo zaživžgal.
Anka in očka pa sta sedla k mizi in
večerjali... Kroginkrog hišice so
peli kosički in slavčki, tiho je vstajal
mrak iz doline in nageljčki po oken-
cih so se sklanjali drug k drugemu,
skrivno šepetaje... Sladke sanje je
sanjala hišica med zelenjem, le tupa-
tina je zadržala, ko je lučnila črna
senea mimo...

V zvoniku je zazvonil večerni Ave
in očka in Anka sta molila s sklenje-
nimi rokami: Angelj Gospodov...

Ali ste sanjali že sladke sanje juž-
nih noči, ali ste občutili že njihovo
sladkost?... Sanjavo prepevajo sla-
včki kroginkrog vasi, visoko po nebu
hitijo zvezde proti obzorju, polja sa-
njajo, narahlo šumijo žita, narahlo
šumi gozd, tiho šepetaje sanja pod vr-
bami potoček, ki žubori mimo vasi...
In sredi vasi trepete starodavna lipa,
vsa srečna in blažena v svojih sanjah
o minulosti, toda pod njo na kameniti
klopi ne sedi sključen starček, ki pri-
poveduje svojim vnukom zanimive
zgodbe o kralju Matjažu in njegovi
Alenci, ne modrujejo možakarji o
letnih časilih, ampak fantje in zbra-
ni čarje žene!... Pod lipo in iz nji-
hovih grl kipi stara, toda vedno no-
va Prešernova:

Luna sije,
kladvo bije...

Devojka, si se li pogledala že v te
prelestne verzice, si jih občutila že v
tihih polnočnih urah, vse sanjave in ču-
denne, hiteče v polnoč?!... Se ni li
razpolotilo tvoje hrepence sree ob nji-
hovi melodiji, ni li zadržalo tihe bla-
ženosti?!...

In tako je bilo oni večer... Sa-
njala je polnoč nad vasjo, sanjala
je vna, in pod lipo je drhtelo komaj
slišno, tiho, hrepence:

Luna sije,
kladvo bije...

Peli so fantje pod lipo, peli so vsi
veseli in srečni, in med njimi je pel
tudi Županov Nace... Prvič je pel s

DR. RICHTER'S
"PAIN-EXPELLER"
Pri zvinjenju, odrti-
nah, sploh prenapo-
rjenju mišic, pri re-
matizmu, nevralgiji in
enakih težakoh po-
maga enkratno vdr-
jenje z
PAIN-EXPELLER
Dobljen v vseh
lekarnah po 25
in 50 c.
F. Ad. Richter
& Co.,
215 Pearl St.,
New York.
Pazite na
varstveno
znano
sliko.

fanti na vasi, prvič je njegovo hre-
penenje, izlito v sladko melodijo, hi-
telo k ljubici na konec vasi... Za-
čudili so se sicer fantje, ko je prišel
med nje, toda rekli mu niso ničesar,
ker so bili mladi in polni hrepenceja,
kakor on...

Ti si kriva...

In izdrhtela je hrepenceja pesem...
Zavriskali so fantje in vsak je šel
svojo pot, vsak k svoji ljubici mal-
kov povasoval... In tudi Županov Nace
se je takoj napotil k belej hi-
šici med zelenje... Zazel si je že
večkrat fantovskega življenja in nje-
gove želje so se izpolnile — šel je
prvič vasovat... Narahlo je šumelo
zelenje, z mirnim nasmehljajem se je
smehljala hišica, blaženo so se smeh-
ljala okence, vabljivo nageljčki...

Potrkal je... Prisluskoval... Nič,
vse tiho... Potrkal je drugič... zo-
pet nič, kakor prej...

"Anka, slišiš, Anka, ali spiš?...
Anka!..." in potrkal je tretjič.
Narahlo se je zazibalo v izbici, ti-
ho je zavzdihnilo...

"Kdo je?!... Nace, ali si ti?!..."
tiho je govorila Anka.

"Da, Anka, jaz sem... Pridi no
malko sem!" je prosil Nace in hre-
penenja polne so bile njegove besede.

Ančka je priskočila in odpirala
Nacetu okence, pokrito z lepimi ro-
znatimi gardinami... Prvič v svojem
življenju je odpirala svojem ljubemu
v pozni polnočni uri.

(Dalje prihodnjič.)

To in ono.

Kuverte različnih barv v Belgiji.

Belgijska poštna uprava namerava
priporočiti običnost, da uvede ku-
verte različnih barv. Tako bi na pri-
mer vsa pisma, določena za Bruselj,
imela rdeče kuverte, pisma, adresi-
rana v Belgijo, rumene, in pisma za
inozemstvo zelene kuverte. Uporaba
takih kuvert ne bi bila seveda obvez-
na. Posluževali bi se jih, kdor bi ho-
tel. Gotovo pa bi se takih kuvert
posluževali velike upravne oblastni-
je, železniške družbe, zavarovalne
družbe, banke, časopisi in velika in-
dustrijska podjetja itd., kajti na ta
način bi bilo olajšano poštni upravi
mnogo dela in pošiljatelj bi tem go-
tovoje prišle na določeno mesto.

"Južnoafrikanška unija".

Te dni je dobila angleška gosposka
zbornica Campbell-Bannermanov za-
nosni načrt o "južnoafrikanški uni-
ji", ki bode v spodnji zbornici si-
gurno vsprejet. Po tem zakonskem
načrtu dobe takozvana Cape Colony,
Natal, Transvaal in Oranje isto samo-
upravno stališče, kakor ga je imata
Canada in Avstralija. Sedež vlade
bode v Pretoriji, Transvaal Colony,
sedež državnega zbora, ki bode ob-
stajal iz senata s 40 in poslanske
zbornice s 121 člani, pa v Capetown,
Cape Colony. Zanimivo je, da do-
ločuje ta zakonski načrt enakoprav-
nost angleškega in burškega jezika
za vse uradno poslovanje in za pa-
lament.

Angleški zmagovalci je pravičnej-
ši, kakor avstrijska vlada nam Slo-
venecem in sploh Slovanom!

Najstarejši častnik Radeckega umrl.

Jugoslovanska Katol. Jednota.

inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rocks Spring, W. Minn.
Blagajnik: IVAN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, cor 10th Ave. and Globe Street, South Lorain, O.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th St., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN N. GOSAR, II. porotnik, 5312 Butler St., Pittsburg, Pa.
IVAN MERHAR, III. porotnik, Box 95, Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Krajnava društva naj blagovolijo pošilati vse dopise, premembe u-dov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROŽIČ, Box 4244, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljke naj pošiljajo krajevna društva na Blagajnika: JOHN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljke tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: IVAN KERŽIŠNIK, Box 138, Burdine, Pa. Pridejani morajo biti vsaki natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 5. sept. se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 26 Hrvatov in 15 Makedoncev.

Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.

Uboji. V nedeljo, dne 4. julija se je vračal 22letni fant Anton Rogan iz Lokvice iz gostilne domov in je klet med potjo. Tu ga sreča Jakob Suklje, prileten in pošten mož, nekdanji župan v Lokvici in ga posvari, naj ne kolne. Jelen izpuli Rogan trtni kol v bližnjem vinogradu, udari Sukljeta dvakrat po glavi, da se zgrudi na tla in nato ga udari še tretjič. Drugi dan so našli Sukljeta z razbitim levim senem, z zlomljeno spodnjo čeljustjo in možgani so gledali iz glave. Anton Rogan, ki je znan pretepač in je bil že štirikrat kaznovan zaradi različnih prestopkov je bil spoznan krivim hudodelstvom uboja po par. 140 kaz. zak. in je bil obsojen na 4 leta težke ječe, poostrene vsaki tretji mesec s trdim ležiščem in postom. — Prijatelj 15-letni Janek Oberman in 17letni Janko Rozman iz Drašice na Belokranjskem sta prišla k šivilji Mariji Suhor plačat mal dolg. Kmalu za njima stopi v sobo Marko Plešec in ju začne izvičati in kleti na korajžo. Vnamse se prepri, iz katerega sta mirnejša tovariša ušla in bežala domov, za njima pa je tekel Marko Plešec, ki dolit Obermana in mu zada v desno stran tako globoko in dolgo rano, da izideh čez par minut v rokah svojega tovariša Rozmana. O-lajševalno je za obtožena, da je star šele 19 let in da ni bil še nikdar kaznovan. Na podlagi tega ga je obsodil sodni dvor na 3 leta težke ječe, ki je poostrena s postom in trdim ležiščem vsake tretji mesec. — Na velikonočni ponedeljek, dne 12. aprila t. l. se je v Jagencih, občina sv. Križ pod Kumom, kjer je bilo žegnanje, vnel prepri med rodbinama Papež in Strniša. Med prepriom pa udari Lovrene Strniša z v ruto zavezanim kamnom Antona Papeža po glavi tako močno, da je nekoliko dni pozneje umrl v dež. bolnici v Ljubljani. Poleg tega je zadal tudi bratu umrlega, Leopoldu Papežu, lahke telesne poškodbe, ki so pustile vidne znake za seboj. Dasi se člani obeh rodbin ne strinjajo v svojih izpričevanjih, je sodni dvor obsodil Lovrena Strniša zaradi hudodelstva uboja na 4 leta težke ječe, poostrene s trdim ležiščem vsake tri mesece in z zaprtjem v temnico vsako leto in z aprila.

Veliko obeta. Kot zadnji v tej porotniški dobi sedi na zatožni klopi že predkaznovani 18letni Ant. Apih, posestnika sin v Zauzupah, tožen zaradi hudodelstva uboja. V bližini ljubljanskega sodišča ga nabeja stro-

jerjeva, ali kakor je domačini imenujejo Voglarjeva gostilna. V nedeljo, dne 27. junija je bilo na dvorišču jako glasno. Med drugimi gosti se je nahajal tam tudi France Debeljak, 43letni dinar iz bližnje Dvorske vasi. Ta možakar je bil na glasu, da je silno rad zabavljal, kadar se ga je napil. Tako se je zgodilo tudi dotični večer. Vzel se je precej glasen prepri med njim ter Valentinom Pemom. Glasno govorjenje in upitje je privabilo tudi obdolžena Apiha na dvorišče, ki je stoji cel dogodek opazoval. K njemu je pristopil domači fant Valentin Ressenman z uprašanjem, kaj da tu čaka. Temu je obdolžene priznal, da misli Apiha pretepeti, naka se je Ressenman po kratkem govorjenju od njega odstranil. Ko je pa Apih videl Franceta Debeljaka po državni cesti odhajati, odtrgal je ob zidu gostilne dva metra dolgo lato ter tekel po travnikih za njim, da bi ga prestregel. Močno vinjenega Debeljaka je dočel na stazi blizu Dvorske vasi ter ga s tako silo z lato udaril po desni lobanji, da je ta takoj padel na tla. Zjutraj ga je našla posestnikova žena Franciska Debeljak na domačem podu v Dvorski vasi na glavi krvavečega in na pol nezvestnega na slami ležečega. Prenesli so ga na dom njegove matere, kjer je drugi dan v sled otropnenja možgan umrl. Zdravniški izvedenci so dognali, da v sled udarca ni le pošlo več lobanjskih kosti, marveč da so bili poškodovani tudi možgani.

Obdolžene je dejanje priznal zagovarja se le s tem, da je udaril po Debeljaku za to, ker je preje v gostilni zabavljal.

Obraznava dopoldne se ni bila končana in se nadaljuje popoldne ob 4.

Nesreča. Ko je peljal 4. sept. po Kodeljevi cesti 12letni Jakob Vidmar pesek in hotel skočiti na voz, mu je spodrsnilo, ter je padel pod kolo, ki mu je šlo čez levo nogo in mu je tako pretrlo, da so ga morali prepeljati v deželno bolnišnico.

Ubil se je 75letni Matevž Benedičič iz Železnikov, zadnja leta stanujoč v Čenčiji. Padel je iz svisti na pod tako nesrečno, da je bil takoj mrtev.

Samomor. V Domžalah se je obei 70letni bajtar Juri Avsič.

V Kamniku je umrl v soboto, 4. sept. ponoči po kratki, mučni bolezn v starosti 46. let Avgust Albrecht, mešan, posestnik in ključavničar.

Vojaški izgredi. Iz Raketa se piše: V gostilni pri M. Steržaju je bilo nedavno polno vojakov 27. pešpolka. Eden je vinjen cel popoldan razrajal naka ga je gostilničar pod pazduho prijel in mu rekel naj zapusti gostilno. To je bilo nekako znamenje drugim! Vinjeni vojak je udaril gostilničarja po obrazu. Naenkrat so bili vsi vojak po konci,

CARNEGIE TRUST COMPANY,

115 Broadway, New York.

Glavnica in prebitek \$2.500.000,00

Depozitar za državo in za mesto New York.

URADNIKI:

CHARLES C. DICKINSON, President.
JAMES ROSS CURRAN, Vice-President. ROBERT L. SMITH, Vice-President.
STANTON C. DICKINSON, Treasurer. ROBERT B. MOOREHEAD, Secretary. JOHN J. DICKINSON, Jr. Ass't. Treas. ALBERT E. CHANDLER, Ass't. Sec'y.
LAWRENCE A. RAMAGE, Trust Officer. CHARLES E. HAMMETT, Ass't. Tr.
LESTER G. BALL, Auditor. CHAS. M. SCISM, Ass't. Auditor. PHILIP J. ROSE, Jr., Cashier.

Določena depozitarja za New York Cotton Exchange.
New York Produce Exchange in New York Coffee Exchange.
Zastopnik države v blagajni za državo Tennessee.
Carnegie varnostne shranilnice po bančnih prostorih.

začeli so razbijati, metati posode, stole, steklenice vse vprek. Vrata v veži so sneli in v kuhinjo vrgli, skaf pomij pripravljenih za prešice so vrgli v kuhinji strop, da se poznajo rujav lise, ubitih steklenice je dekla dvakrat iz hiše nesla. Gospodar je dobil na glavi udarec, žena je bila ranjena na roki, staro mater je vojak zagnal stol v glavo, k sreči ga je prestregla z roko in ima samo roko ranjeno. Vsa družina je na to bežala in se zaklenila v neko shrambo. Drugi dan je bil neki častnik pri gospodaru poizvedovat, pa ta šele danes vidi, da je škoda premalo cenil. Tudi v Logatcu pri županu Faturju je bilo nekaj enačega.

Strelji v župnišče. Dne 1. sept. je neznan storilec okoli pol devete zvečer oddal tri strele iz revolverja v okno priličja župniške sobe župnišča v Mošnjah.

PRIMORSKE NOVICE.

Razprava v zaporu. Nedavno se je vršila v zaporu poreske okrajne sodnije kazenska razprava proti nekemu natakariju, obtoženemu poverjenosti. Obtožene, ki je zelo nevarno bolan, je bil obsojen na dva meseca v ječe.

Dezerterji. Med dezerterji, ki so se javili politični oblasti v laškem Vidmu, se nahaja tudi neki Roman Čej iz Gorice.

Socialno-demokratska usmiljenost. Nedavno je v Trstu na molu št. 4 med delom podlegel na prostem svoji bolezn dinar Jožef Berearich. O-krajna bolnišnica blagajna, ki je v socialno-demokratskih rokah, ga je dan prej odpustila kot "ozdravljivega" iz bolniškega stanja. Mnoge se pritožbe, da delavci, če tudi so bolni, ne dobe prispevkov ali pa se jim predčasno odtegnje. Iz tega vzroka se veliko delavcev brani plačevati v to bolniško blagajno prispevkov in so pri pobiranju istih pri premogovnih delavcih vedno kravali.

Rusko se bodo učili Nemei v Gradcu. Ko se je v Ljubljani ustanovljaj "Ruski kružok", delala mu je vlada vsakojake zapreke in tudi zdaj še ima vsakega njegovega obiskovalca takorekoč pod policijskim nadzorom. V Gradcu pa smatrajo z vse drugega stališča učenje ruskega je zika. Čudno se nam le zdi, da se hočejo Nemei učiti rusine, ki je jezik barbarov. Ali ni nevarnost za vsako nemško "kulturo", da zgubi svoj sijaj? Bilo bi res škoda zanj!

ŠTAJERSKE NOVICE.

Nepoštena blagajničarka. — Poizkušen samomor pred aretacijo. V železniški trgovini Vincenca Kuharja v Mariboru je bila v službi blagajničarka Ana Bregant iz Hočja že tri leta. Dogodilo se je večkrat, da ni bila blagajna v redu. Sum je zlasti obudilo to, ker je Bregant, ki je imela 50 K mesečne plače in je dajala 40 za hrano in stanovanje,

nakupovala večje stvari. K vsem tem je dobil Kuhar tudi anonimno pismo, da ima blagajničarka Bregant veliko stvari, ki so bile vzete v trgovini. Pretekli teden je šla trgovčeva žena v stanovanje Bregantove, da bi zahtevala glede suma pojasnila. V podstrešju pa se je našla cela zaloga stvari, ki so bile vzete iz trgovine. O tem je bila obveščena policija. Bregantova se je odstranila iz hiše ter je odšla proti Dravi. Ko je zapazila, da jo zasleduje stražnik, je stekla in skočila v Dravo. Mestni plavaški mojster, ki so ga poklicali, je na to samomorilko rešil iz Drave. Prepeljali so jo v bolnico.

BALKANSKE NOVICE.

Carjev obisk v Caribgradu. Carigrad, 5. sept. Ker je carinja obolela, je zelo dvomljivo, če bo car mogel obiskati sultana, kakor je to nameraval.

Prvi spomenik Svobode na Bolgarskem so odkrili na 32. obletnico bitke na Šipki. Spomenik je na slavnosten način odkril kraljev zastopnik generalmajor Botev v navzočnosti armade, konzulov, mestnih zastopnikov, rumunskih delegatov in vseh še živčih tedanjih prostovoljcev, med katerimi sta tudi dve ženi. Telegrame so odposlali rumunski in bolgarski prostovoljci bolgarskemu in rumunskemu kralju, ruskemu carju in generalu Stoletu, ki je 1. 1877 poveljeval prostovoljcem.

RAZNOTEROSTI.

Sopran kot akcijski kapital. Iz Londona se poroča: Na londonsko burso je prišlo poročilo in Avstralije o glasu mlade dame, ki je last akcijskega. Po naključju se je našel krašen spranski glas in ker imejteljica nima sredstev, da bi ga mogla izobraziti, se je sestavila v ta namen akcijska družba. Osnovala se je družba s prvotnim kapitalom 1000 funtov, z akcijami po 1 funt. Dama se je poslala v Pariz, kjer se bo izobrazila kot pevka. Nasprotno se je zavezala bodoča primadona, da priredi po dovršeni izobrazbi, v glavnih avstralskih mestih serijo koncertov, od katerih upajo akcijskarji potegniti lepe dividende; tolike, da bo temu lahko sledila likvidacija družbe. Ni pa tudi izključeno, da bo sopran ostal tudi nadalje last akcijske družbe ter ga bo ta izkoriščala.

POZOR rojaki!

Kdor kupuje oro ali druge zlatnine, naj nile po lepi ali na blago. Pišite danes po cenik.

DERGANCE, WIDETICH & CO., 1622 Arapahoe St., Denver, Colorado.

ZA VSEBINO TUJIH OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO.

POZOR ROJAKI!

Kadar vam poteče zavarovalnina na vašej hiši ali posestvu, obrnite se na Franka Gouze, edinega slovenskega zanesljivega zavarovalnega agenta v Chisholmu, Minn., in okolici. Zastopam najboljše zavarovalne družbe v Zjedinenih državah. Pošiljam tudi denar v staro domovino varno in zanesljivo po Frank Sakserju in izdelujem vsa v notarski posel spadajoča dela.

Za obilen obisk se vam priporoča Frank Gouze, urad nad Bartolovo prodajalno, Chisholm, Minn.

Slovenec in Hrvat priporočam svoj

SALOON

v obilen poset. Točina vedno sveže pivo, dobra vina in whiskey ter imam v zalogi zelo fine smodke.

Rojakom pošiljam denarje v staro domovino hitro in poceni.

Pobiram naročnino za "Glas Naroda". V zvezi sem z gg. Frank Sakser Co. v New Yorku. Z veselo spoštovanjem

Ivan Govze, Ely, Minn.

NAŠ ZASTOPNIK

D. Predoviti potuje sedaj po državi Washington. Pooblaščen je pobirati naročnino za "Glas Naroda". Rojakom ga najtopleje priporočamo. Upravištvu "Glas Naroda".

HARMONIKE

bodisi kakoršneoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravke vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršna kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 E. 62nd Str., Cleveland, O

POZOR ROJAKI!

Novoiznajdena, garantirana, sdrava Alpen Tinktura za plešaste in golobradce od ktereja v 6 tednih lepi, gosti lasje, vsi in brada popolnoma rastejo, keamativim in trganje v rokah, sagah in križu, kakor potne noge, kurje očesa, bradovice in ozrbljine, vse te bolezni se popolnoma odstranijo. Da je to resnica, se jamči \$500. Pišite takoj po cenik, kterega Vam pošljem zastonj!

JAKOB VABCIČ, P. O. Box 69, CLEVELAND, O.

NARAVNA CALIFORNIJSKA II.

NA PRODAJ

Dobro črno in belo vino od 85 do 90 centov galona. Staro belo ali črno vino 50 centov galona.

Reesling 55 centov galona. Kdor kupi manj kakor 40 galon vina, mora sam posodo plačati. Drobnik po \$2.50 galona. Sladki mošt 24 stekl. \$5.00. Novo vino od leta 1908 ima posebno nizko ceno.

Pri večjem naročilu dam popust.

Z poštvovanjem

STEPHEN JAKSE,

Crockett, Contra Costa Co., California.

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

PREŠERNOVE ULICE ŠT. 3

V Ljubljani, dne 30. aprila 1909.

V pojasnilo.

Naši ameriški rojaki pošiljajo denar v staro domovino največ po Frank Sakserju v Novem Yorku, nekateri pa to store sami ali naravnost po pošti.

Kdor pošilja denar (vloge) v Mestno hranilnico ljubljansko s posredovanjem Franka Sakserja, dobi v kakih 25 dneh uložno knjižico, ker se poslovanje med Frankom Sakserjem in Mestno hranilnico ljubljansko jako točno izvršuje. Kdor pa pošilja sam denar, zavleče se stvar večkrat za več mesecev, in sicer zato, ker stranka zajedno ne obvešča hranilnice, kaj naj se stori s poslanim zneskom, ali pa svoj naslov tako netočno naznani, da se ji ne more knjižica poslati.

Gospod Frank Sakser je naš zaupnik v Združenih državah že več let, je z nami v zvezi in zato je najbolje, da se ameriški rojaki naravnost do njega obračajo. On gotovo vsakomur točno, hitro in zanesljivo ustreže.

V Ljubljani, dne 30. aprila 1909.

Mestna hranilnica ljubljanska.

John Wenzel

COLLIN'S NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

Ustanovljen 1897.

Dr. E. C. COLLINS svetovno znani medicinski Profesor ustanovitelj slavne "Collins N. Y. Medical Institute" in pisatelj prekrasne zdravilne knjige "Človek njegovo življenje in zdravje".

Uradne ure — Vsaki dan od 10-5 pop. Ob nedel. in prazni. od 10 do 1. V torek in petek od 7-8 pop.

NE VARAJTE SAMI SEBE!

Mož ali žena, kateri sam sebe vara, je sam svoj največji sovražnik. Bog Vam da ZDRAVJE, največji dar, katerega Vam njegova vsemočnost zamore dati, zato pa tudi zahteva od Vas, da čuvate TA NEPRECENLJIVI DAR. — Velika drevesa rastejo iz malih zrn, — velike reke nastanejo iz malih potokov — a težke in opasne bolezni nastanejo iz malih nepravilnosti in simptomov, AKO SE PRAVOCASNO NE OSTRANIMO.

Oni kateri pravi: "Jaz bodem čakal do jutri mesto, da bi se takoj obrnil na DOBROGA ZDRAVNIKA, ako se ne čuti dobro, je eden istih, kateri VARA SEBE IN SVOJO DRUŽINO. — Ako toraj bolujete na kateri iz med označenih ali sličnih bolezni, kakor: bolezn pljuč, prs, želodca, štev, jeter, mehurja nato bolezn v grlu, nosu, glavi, ušesih, očeh, katar, kašelj, težkoddihanje, bljuvanje krvi, murglica in vročina, nepravilna prebava, zlata žila (hemoroidi), reumatizem, trganje po životu, nečista in pokvarjena kri, vročina, gluhost, padavica, nervoznost in vse živčne bolezni, nemoe v spolnem obvezanju, kakor tudi posledice samozabijevanja, mazuli, kraste in ostale kožne bolezni, izpadanje las, vse ženske bolezni, kakor padanje maternice neredno čiščenje, neplodovitost, ali težje, sifilis in vse ostale notranje ali zunanje bolezni moža in žene, — NE VARAJTE SAMI SEBE Z ODLAŠANJEM, TEMVEČ obrnite se osebo ali pišite v slovenskem jeziku na naše svetovno znane PROFESORJE, kateri bodo Vašo bolezen natanko pregledali ter Vam zapisali in priredili ravno ista dobra zdravila, kotna so še TISOČE BOLNIKOV OZDRAVILA KATERI SO ŽE DRUGI ZDRAVNIKI PROGLASILI ZA NEODRAVLJIVE. — NIKARI SAMEGA SEBE VARATI ŠE NADALJE. — Nikari ne pustite, da se KALI IN MALI SIMPTOMI Vaše bolezni razvijajo v TEŽKO NEVARNO BOLEZEN. Ali če je Vaša bolezen zastarala ter Vas drugi zdravniki niso mogli ozdraviti, nikar ne obupajte, kajti naši SVETOVNO ZNANI ZDRAVNIKI, KATERI IMAJO OBLINO IZKUŠNJO v zdravljenju Vas zagotavljajo sigurne pomoči.

Pisma naslavljajte na:

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE

140 West 34th Street, New York City.

Dr. J. J. McGlade, Dr. J. F. Coyle, zdravniška ravnateljca.

PROSTOVOLJNA ZAHVALA.

Dragi doktor: Želela bi, da bi vsi naši rojaki zvedeli za Vašo neprečuljiva zdravila. Edini Vi ste mi vrnilli moje zdravje, nad katerim sem že popolnoma obupala. Lucija Tori Box 126 M. Andrew Lads, Pa.

Pošljite še danes za 15 centov pošilnih znamk za prekrasno knjigo "Človek, njegovo življenje in zdravje" Vsaka slovenska družina bi jo mogla imeti

SLOVAN DELAVSKA PODPORA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIMAELO ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: STEFAN ZABRIG, P. O. Box 541, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, preds. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 242, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greave St., Conemaugh, Pa.

Cenjena ruštva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjersibodi v poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

V padlišahovej senci.

Spisal Karol May; za G. N. priredil L. P.

PETA KNJIGA.

Po škipetarski deželi.

(Nadaljevanje.)

Ko nosilnice bolj natančno pregledam, spredivim, da se hišica lahko odstrani. Odbijemo torej hišico, da je ostala samo nosilnica. Ko pogasimo ogenj, stopim na nosilec, in nappotimo se nazaj proti Zbeganecem.

Mibareka smo še prej odvezali, lahko je vstal in hodil okoli. Seveda smo vrata kočje zapahnil z velikim zapahom. Pustili smo ga v koči med mrtveci brez upanja na rešitev.

Po noči v gozdu, kjer ni potov, seveda ni varno hoditi. Vendar smo še precej dobro korakali naprej. Halef koraka naprej in drži v vsaki roki revolver — pripravljen za vsak slučaj.

Ko leži gozd za nami, se obrnemo na desno proti travniku. Sicer je bila to precej daljša pot, vendar smo se tako izognili boju, v katerem bi bil lahko izmed nas ubit ali pa ranjen.

Tako pridemo srečno v prenočišče.

V sobi sedi krčmar. Ko nas zagleda, poskoči s svojega sedeža.

"Ti gospod?" zakliče. "Ti si vendar odpotoval."

"Kam pa?"

"V Karatovo."

"Kako ti je pa to povedal?"

"Mesar."

"Torej je bil tukaj?"

"Da, in zahteval je tvoje konje, ter je bil zelo jezen, ker mu jih nisem hotel izročiti. On pa mi je grozil s tvojim jezo. Tebe so nesi v Karatovo, je rekel, in pri svojem prihodu v mestu moraš dobiti konje pripravljene."

"Ali nisem šlutil! On bi me rad prevaril za mojega vrane, pa ne samo za konja, pač pa tudi za življenje."

"Za življenje, praviš?"

"Da moramo ti mnogo povedati. Mesar je mrtev."

"Ali se je ponesrečil?"

"Da, če je to nesreča, da sem ga jaz ustrelil."

"Ustrelil?" zakliče prestrašen. "Ti? Seveda je to nesreča za njega, za njegovo družino in za tebe."

"Zakaj za mene?"

"Ali si ga zalaš?" ustrelil."

"Ne, ustrelil ga nisem hotel, toda moja krogla ga je morala zadeti."

"Torej si ga zalaš?" ustrelil in jaz te moram kot morilca zapreti."

"Proti temu protestiram."

"Pa ti ne bo dosti pomagalo."

"Pa vendar, ker ti moram povedati, kako se je zgodilo. Pa če tudi bi ga zalaš ustrelil, bi se ne dal kar tako prijeti. Ali mi nisi sam po polni povedal, da so Aladžiji znani in nevarni roparji?"

"Da to je vsakemu znano."

"Pa vendar nisi držal Bibarja, ko je bil v tvojih rokah! Mene pa hočeš zapreti, dasi me skoro še ne poznaš. Kako se to ujema?"

"Gospod, eroja dolžnost je," odvrne v zadregi.

"Da, prav dobro vem. Aladžija si spustil, ker si se bal maščevanja njegovega brata in njegovih zaveznikov. Jaz sem pa tujec, torej misliš, da sem brez pomoči in nimam nikogar, ki bi se za mene v bran postavil."

"Oho!" zakliče Halef. "Kdor se mojega efendija dotakne, mu takoj zapodim kroglo v glavo. Jaz sem Hadži Halef Omar ben Hadži Abul Abas ibn Hadži Davud al Gosara in vedno držim svojo besedo. Sedaj pa poskusi zapreti efendija!"

Kakor je bil Halef majhen, vendar se je držal ponosno in odločno. Videl sem, da bi takoj spopolnil svojo grožnjo, če bi krčmar še nadalje silil v mene. Krčmar in župan vasi se je Halefa prestrašil.

"Hvala, Halef," mu rečem. "Najbrže ne bom potreboval tvoje pomoči. Dobri klaja bo najbrže kmalu sprevidel, da sem bil prisiljen mesarja ustreliti."

In proti krčmarju obrnjen, nadaljujem:

"Ali mi nisi povedal, da je mesar škipetar?"

"Da. Cel Miridit je."

"Torej ni iz tvoje vasi?"

"Ne. Njegov oče je prišel v Zbeganec iz Orošija, glavnega stanu Miriditov."

"No, torej kaj te briga njegova smrt? Ali so Miriditje pokorni postavam padliških?"

"Ne, kjer so prosti Arnavtje."

"Ali veš tudi da so Miriditje samo med seboj sodijo, po svojih lastnih postavah?"

"Seveda vem."

"Torej te mesarjeva smrt prav nič ne briga. Jaz sem ga umoril, če s pravico ali krivico, je tem ljudem vse eno; zapadel sem krvnemu maščevanju katerega morajo mesarjevi s orodniki izvršiti. Ti nimaš torej ničesar stvarjo opraviti."

"Ah!" se oddahne krčmar. "To mi je zelo ljubo."

"Torej smo edini. Toda v gozdu v koči je še en drug mrtvec."

"Kdo pa?"

Neki jetniški paznik iz Drinopolja, ki je oprostil nekega ujetnika in s njim pobegnil. Slednji ga je ubil. Pri teh mrtvecih boš dobil tudi starega Mibareka, kteremu sem s kroglo razdrobil roko.

"Tudi tega? Gospod, ti si pa vendar grozov, človek!"
"O ne, dober človek sem; vendar v tem položaju nisem mogel drugače ravnati."
"Kako se je pa to vse zgodilo?"
"Vsedi si k nam, ker ti hočem vse povedati."
Krčmar si usede, in jaz začnem pripovedovati. Imeli smo čas. Povedal sem mu vse dogodke, tudi vzrok, zakaj preganjamo Barud el Amazata. Krčmar je torej sprevidel, da se gre za pravično stvar, in kake lopove zasledujemo. Ko slednjič neham, je bil krčmar vse začuden.
"Ali je kaj takega mogoče?" reče. "Vi ste ljudje kot vitezi kalifa Harum al Rašida, ki so jahali po celi državi, da kaznujejo hudobne in obdarijo dobre."
"No mi pač nismo tako imenitni ljudje. Lopovi, ktere zasledujemo so nam že mnogo škodovali; in ker nameravamo še vedno nove hudobije, hočemo mi to preprečiti. Kaj boš pa ti storil?"
Krčmar se popraska za ušesi in reče konečno:
"Daj mi dober svet!"
"Ti si uradnik in moraš natanko vedeti, kaj ti predpiše dolžnost torej nepotrebuješ mojega nasveta."
"Jaz bi že vedel, kaj narediti, če ne bi ti naredil velike neumnosti. Zakaj si starega Mibareka samo v roko ustrelil? Ali nisi uveriti v njegovo glavo ali sree? Potem bi zginil s tega sveta."
"Ja tako govoriš ti kot župan?"
"Ne, župan sedaj ne govori iz mene. Če bi bil starec mrtev, bi pustil vse tri pokopati, in stvar bi bila za vedno rešena. Sedaj pa moram starega dobiti v svojo oblast in ga izročiti sodnji. To je hud slučaj."
"Meni se pa ne zdi hudo, da celo zaslužnega se boš naredil. Mibarek je pobegnil iz ječe v Ostromdži. Ti ga zgrabiš in pošlješ v Škopl pa je stvar gotova."
"Pa moram tudi jaz v Škoplje, da poročam. Tudi vi morate z menoj kot priče ali pa tožniki."
"Zelo radi."
"Da, in vi zapustite potem ta kraj; mene pa bode prijatelj lopovskega Mibareka ustrelili."
"Torej ti bo zelo gorko pri srečju."
"Le noraš se! Ti ne veš, kako hudo se bo meni godilo. Da bi ti lepova ustrelil, bi bil jaz prost vse odgovornosti. Ker pa starec ni mrtev, bom imel stiski, pa tudi ti zapadeš krvnemu maščevanju."
"Ali ima mesar tu sorodnike?"
"Da, brata!"
"Ti veš, če je danes doma?"
"Da je, ker je moj hlapec izročil poročilo njemu in ne mesarju."
"Hm! Treba je pomisliti! Če je tako divji kot Curak se ga moram seveda bati."
"Ravno tak je, ali pa celo večji lopov kot mesar. Svojega življenja nisi varen, dokler si v tem kraju. Torej ti hočem dati dober svet: zajahaj s tovariši nemudoma konje in pojdi v Katarovo; celo vodnika ti dam s seboj."

(Nadaljevanje prih.)

Phone 246.
FRANK PETKOVŠEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.
PRODAJA fina vina, najbolje šganje ter izvrstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošto.
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI

Stanje hranilnih ulog: nad 35 milijonov kron. Rezervni zaklad: nad 1 milijon kron.

Za varnost denarja jamči in je porok poleg rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vsa svoja davčna močjo. Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje

po 4 1/4 %

ter pripisuje nedvignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vložen denar se obrestuje takoj.

Sprejemajo se tudi vločne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vloženih obresti plačuje hranilnica sama in ga vlagatelj ne zaračuna.

Posoja se na zemljišča, menice in vrednostne papirje.

Hranilnica se nahaja v svoji palači v Prešernovi, prej Slovenskih ulici 3, nasproti franciskanskemu klostru.

Naš zaupnik v Zjed. državah je še vedel let

82 Cortlandt St., NEW YORK, N. Y. **FRANK SAKSER CO.** 6104 St. Clair Ave., N. E. CLEVELAND, O.

za morete si v Ameriki pridobiti srečo,
ZADOVOLJSTVO
vseh onih bolnikov, kateri so se z zaupanjem obrnili v zdravljenje na
Slovensko Zdravišče
priča nam da je naš slavnj svetovnoznani
Dr. J. E. THOMPSON,
kateri je že preko 10 let vrhovni zdravnik in ravnatelj na slovenskem zdravišču edini najboljši, najizkušenejši in največje zdravnik, kateremu rojaki lahko z popolnim zaupanjem poverijo svoje bolezni v zdravljenje, kajti samo on zamore vsakemu najhitreje in najuspešneje pomagati.
Vsaki dan dohajajoča pohvalna pisma so najboljši dokaz o izkušnosti in zmnožnosti vestnega zdravljenja slavnega zdravnika Dr. J. E. Thompsona.
Prečitajte nekaj pohvalnih pisem naših rojakov:
Spoštovani gospod zdravnik! Naznanjam Vam da sem prešla Vaša zdravila in tudi pisno vse v redu. Zdravila sem porabila, ter se sedaj tudi popolnoma zdravim počutim. Čeprav sem zaradi mojega dolgotrajnega bolehanja mislila, da ni več zdravniške pomoči za me. Prezrno se Vam zahvaljujem za iskazno mi pomoč, in Bog Vam naj povrne Vaso dobroto, ker jaz je ne morem. Sedaj Vas lepo pozdravim in ostanem hvalečna. Josefina Melic, Box 173, Duryea, Pa.
mi jih predpisali in takoj po preteku 3 dni ko sem jih prišel raditi, je bila trakuja, katera me je mučila preko 6 let popolnoma odstranjena, za kar se Vam srčno zahvaljujem, kajti ta bolezen me je stala mnogo denarja in muk, ter nisem mogel niti enkrat uspešno pomoči dokler se nisem na Vas obrnil. Prepričan sem da ste Vi jedini zdravnik, kateri zamore bolniku hitro in uspešno pomagati, radi tega Vas priporočam vsakemu, kateri potrebuje zdravniško pomoč. Sprejmite iskren pozdrav od Vasega Vam hvaležnega, M. Stark, Masonic, Cal. Muncie Co.
Spoštovani gospod doktor: Vam naznanjam da sem porabil poslana zdravila po Vašem receptu, ter se Vam iskreno zahvaljujem za trud in skrb, katero ste imeli med mojim zdravljenjem; sedaj se čutim popolnoma zdrav, ter ne občutim nobene bolešine več. Prepričan sem da sem popolnoma ozdravljen od moje teške in dolgotrajne bolezni, kar se imam le Vam zahvaliti, kajti Vi ste v resnici najboljši in najpoštenjši zdravnik, kateri zamore vsakemu pomagati. Vas pozdravljam z vsem spoštovanjem. JOHN POKLEK, Box 96, Sunnyside, Utah
ROJAKI: — Zakaj trpite in zanemarjate svoje zdravje; ne obupajte ako Vam drugi zdravniki pravijo da Vaša bolezen ni za ozdraviti; ne poverite nikdar svojo bolezen kakemu neizkušenemu in nevestnemu zdravniku.
Dr. J. E. Thompson ima popolno izkušnost v zdravljenju vseh bolezni, ter vam zamore z svojo zmnožnostjo tudi jamčiti, da boste gotovo in to v najkrajšem času ozdravili in ako bolestate še na tako teški, nevarni akutni ali zastareli bolezni. NI JE SPOLNE BOLEZNI, KATERA BI NE BILA DR. THOMPSONU popolnoma dobro znana, in kateri bi se on ne upal v kratkem popolnoma ozdraviti, tako da se ne more več nazaj povrniti.
Dr. Thompson Vam jamči za hitro in popolno uspešno zdravljenje sledečih bolezni: Posledice onanije, triper, čanker, sifilis, impotenco, ali nezmoglost do spolnega občenja; polucije, ali gubitek moškega živčnega soka; revmatizem. Vse akutne in kronične bolezni želodca, srca, glave, grla, ušes, ledic, pljuč, prs, mehurja; kilo ali bruh; nervoznost; vse živčne bolezni, nadnuho, katere in prehladi, nevralgijo, zlato žilo, bolezni, vodenico, vse spolne bolezni na notranjih ženskih ustrojih; nerodno mesečno čiščenje, bel tok, padanje maternice; neploovitost. — Vse kožne bolezni: erbecino, lisaje, hraste in rane na licu; usi na spolnih delih, itd.
Zdravljenje vseh spolnih bolezni ostane strogo tajno.
ZATOBAJ ROJAKI ako ste bolni ter želite v kratkem popolnoma ozdraviti, natančno in brez prikrivanja ali sramovanja opišite svojo bolezen v materinem slovenskem jeziku ter v pismu natanko naznanite, kako je bolezen nastopila, koliko časa traja, in vse druge podrobnosti ter pisma naslavljajte edino le na sledeči naslov:
SLOVENSKO ZDRAVIŠČE
Dr. J. E. THOMPSON,
342 W. 27th St., New York City.
Urada ure so: ob delavnikih od 10 do 12 in od 1 do 5 ure popol. V nedeljo in praznikih od 11. do 1 ure popol.

Pozor! Slovenci Pozor! SALON

zmodernim krogličastim.

Sveže pivo v sodičkih in buteljkah ter druge raznovrstne pijače ter unizne smotke. Potniki dobe pri meni čisto prenočišče za nizko ceno.

Postrežba točna in izborna.

Vsem Slovincem in drugim Slovanom se toplo priporoča

Martin Potokar

604 So. Center Ave. Chicago, Ill.

Zdravju najprimernejša pijača je LEISY PIVO

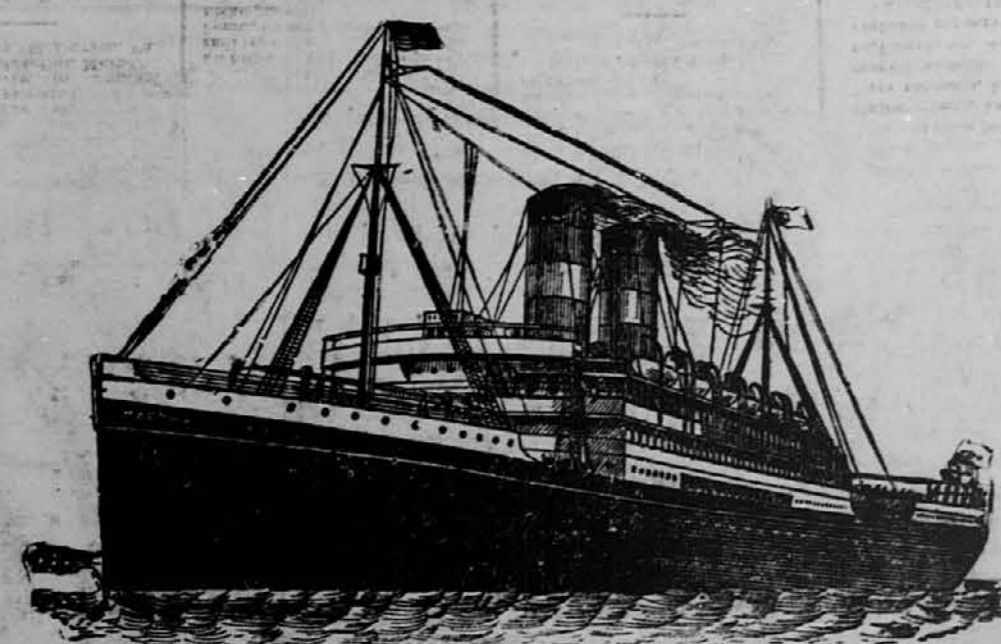
ktero je varjeno iz najboljšega importiranega češkega hmcla. Radi tega naj nikdo ne zamudi poskusiti ga v svojo lastno korist, kakor tudi v korist svoje družine, svojih prijateljev in drugih.
Leisy pivo je najbolj priljubljeno ter se dobi v vseh boljših gostilnah. Vse podrobnosti zveste pri Geo. Travnikarju 6102 St. Clair Ave. N. E. kteri Vam drage volje vse pojasni.

THE ISAAC LEISY BREWING COMPANY
CLEVELAND, O.

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnjša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so des

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezšumni brzojav:
ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.

V mesecu maju in juniju se bodo zgoraj navedenemu brodovju pridružila še dva druga nova potniška parnika.

TESTA	36.00
LJUBLJANE	36.00
REKE	36.00
ZAGREBA	37.50
KARLOVOA	37.50

II. RAZRED do

TESTA ali REKE 55.00 55.00 60.00

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York